

MILANG

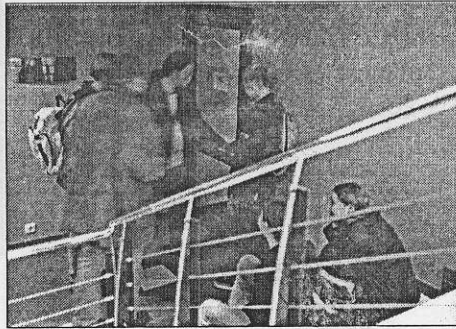
Hugo Treffneri Gümnaasiumi õpilasleht

oktoober 1999, nr.7

Treffneristid luku taga

Teisipäeval, 5. oktoobril tabas treffneriste ebameeldiv üllatus, kui osa klassi õpilastest ei pääsenud uude klassiruumi ja teine osa sealt välja.

Tunnid pidid toimuma Ülikooli tänava hoones mida tuntakse "Kapitali" maja nime all. Kui umbes kümme minutit enne kaheksat tuli kooli töötaja ja lasi enamuse klassi õpilasi sisse, ei arvestanud ta, et uks ta järel sulgub nii, et seda vaid võtmega on võimalik avada. Paar minutit hiljem jõudnud (ka õpetaja Age Salo) seisid kurva näoga teisel pool klaasust seda lahti saamata. Kuna sealasuvad poed avatakse alles kell 9, olid Treffneri õpilased majas peaagu üksi. Paarkümmend minutit

Võtme puudumise tõttu jäid osad õpilased ühele ja osad teisele poole ust.

pärast kaheksat avati uks ja tund võis alata. Olgu järjekordne näide sellest, kuidas on komplitseeritud Treffneri kooli õpilase või õpetaja elu hoiatuseks. Vähemalt neile, kes ka edaspidi sealses majas õppetööd sooritama peavad

Selles lehes

Mis saab Treffnerist?
lk.2

ÕOV uuest juhatusest
lk.3

Anatoomikum enne ja
pärast meid
lk.4

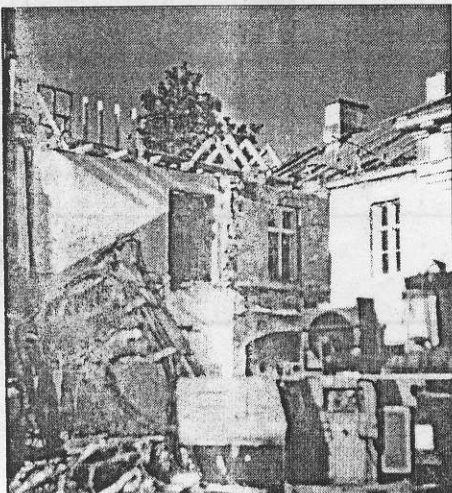
Treffneristide
toidumured
lk.5,9

Intervjuud Helgi Teringu ja
Heiki Eesmaaga
lk.6,7

Tagasi endisesse majja

Kuuldus, et me "jõuluks koju" (HTG endisesse remonditud majja) saame, vastab tõele. Alles hiljuti katuse peale saanud gümnaasiumihoones algab õppetöö peale jõuluvaheajaga.

Uueks aastaks saab koolipere valmivas HTG hoones kätte 13 ruumi. Ajutised

Vana koolimaja selle aasta augustikuus.

vaheseinad ehitatakse vanade WC-de joonele. Uued WC-d on plaanitud bioloogia klassi ja duširuumide asemele vastavalt esimesel ja teisel korrusel. Me saame kätte kõik Rüütli tänava poolsed ruumid (otsekoridor), kaks klassiruumi põikkoridorist, kaks teiselt korruselt, lisaks veel vana õpetajate toa ja direktori kabineti. Õppealajuhataja kabinetist läheb üles trepikoda. Munga tänava poolses küljes säilib klassiruum vana aula vastas ning endiste rietusruumide ja kehalise kasvatusõpetaja ruumide asemel on samuti üks klass. Võimla uks on kinni müüritud. Otsekoridoris ehitatakse praegu ajutist galeriid ning sealt kulgeb ka esimese ja teise ehitusetapi joon. Põhiline liiklemine hakkab toimuma läbi aula, mis peaagu täielikult renoveeritakse. Kahjuks puudub hetkel vajaminev raha kolmanda korruse arvutiklasside väljajhitamiseks.

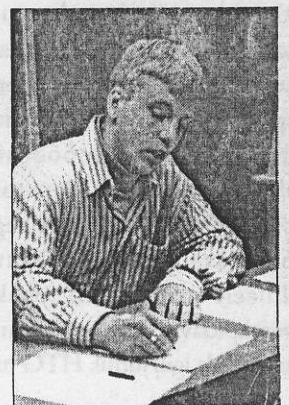
ÕOV tegi valimised

Treffneri õpilasomavalitsus valis 6. oktoobril uue juhatuse: ÕOV presidendi ja iga lennu esindaja.

Siim Sikkut:
On president.

Tegeleb sisuliselt kõigega. Eelkõige esindusfunktsioon ja ta peab koordineerima ÕOV tööd, nii juhatuse kui ka üldisel tasemel. Peab kõigega kursis olema,

mõtleva mis suunas töötada ja mida teha. Põhiline infovahendaja juhtkonna, õpilaste ja huvijuhhi vahel. Tahab ÜRO peasekretäriks saada.

Ka sellel aastal valiti ÕOV presidendiks Siim Sikkut.

jätub lk. 2

jätub lk. 3

Uuel aastal uue hooga

Niimoodi kuulutab teada-tuntud ütlus. Kuid kahjuks ei pruugi see iga kord paiaka pidada. Nagu me ka ise võime tähele panna.

Vana koolimaja remondi tõttu on õppetöö pillutud laiali mööda Tartu kesklinna ja Toomemäge. Õnnetuseks on niimoodi juhtumas ka õpilaste teadmistega. Nagu võisite lugeda esiküljelt, juhtub, et tunni algus hilineb (kuni kümneid minuteid) ja seda tihti meist mitteolenevaid põhjusil: maja on kinni, söögivahetund on liiga lühike või midagi muud sarnast. Ning samal ajal jääb meil - õpilastel tarkust taga nõudmata. Esmapilgul muidugi tore, kui tund lüheneb või ära jääb. Aga oleme ju siia tulnud läbi mitme konkursi ja taesti selleks, et õppida. Püüdkem vastu pidada need mõned kuud ajani, mil enamus pääseb tagasi vanasse hoonesse (millest võite lugeda esimeselt ja teiselt leheküljelt), kus igauks saaba taas endale koduklassi, koolirutiini ja kõik muu sellega kaasneva.

Jüri Tarkpea, peatoimetaja

Meeldetuletus

Tundub, et HTG-rahvas tunneb end Treffneri ajutistes ruumides päris koduselt - kõikjale, kust "hoosad" õpilased lahkuvad, jääb järele märgatavalt palju igasugust prahti. Vedelema jäetud salatikarpide, pudelite ja kilekottide pärast saavad pahandada aga hoopis õpetajad. Me oleme siiski külalised nii anatoomi-

kumis, EPA klubis, Ülikooli raamatukogus kui ka Saksa Kultuuri Instituudis ja seega ka kohustatud kasutada antud ruume korras hoidma.

Jõulukingitus Treffneri Gümnaasiumile

algus lk. 1

Nüüsis saaame kätte 13 klassiruumi, kuigi vaja oleks vähemalt 18. Igal juhul jääb kasutusse anatoomikumi hoone. Teine ehitusetapp hõlmab Jaani kiriku poolse tiiva ja võimla väljaehitamist siseõuel. Seega - ehitus jätkub ning ehitismüra jääb õppetööd saatma ka edaspidi. Aga kui rahastamisel probleeme ette ei tule, on võimalik, et sügiseks 2000 on valmis kõik peale põlenud osa.

Ei ole veel selgunud, missugused klassid aasta alguseks uude hoonesse saavad. See oleneb õppekava koostamisest. Uued klassiruumid on n.-ö. viimase lihviini valmis - ventilatsioon, küte, uus mööbel. Vanast mööblist on säilinud ainult klapptoolid. Uute toolide-laudade otsinguga on direktor tegelenud juba pool aastat. Põrandakatted tulevad ilmselt üsna kallid, eksklusiivsed ja vastupidavad - vahetusjalanõudega tuleb arvestada igal juhul. HTG tunnismärkide

ja värvusega koolivormi üle oleks direktoril siiralt hea meel, kuid ta leiab, et see on õpilaste endi küsimus.

Direktori kabineti ja kantsleli tarbeks on uues HTG hoones hetkel vaid 11m2 suurune ruum, mis asub endise Munga tänava sissekäigu asemel. Esialgu jäävad alles Ülikooli 1 asuvad ruumid..

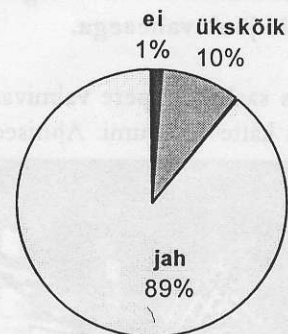
Direktori sõnul on kõik vastukajad Saksa Kultuuri Instituudist või Eesti Rahva Muuseumist olnud positiivsed. Loodetavasti ei anna me ka edaspidi põhjust arvamust muuta. Ja nagu direktor soovib - pea püsti!

Riin Rannu

Kas tahaksite Treffneri Gümnaasiumi lõpetada vanas koolimajas?

Küsitlusele vastas
146 abiturienti.

- ei - 2 õpilast
- ükskõik - 14 õpilast
- jah - 130 õpilast

Peatoimetaja: Jüri Tarkpea

Toimetajad: Riin Rannu, Pille Heido, Heli Ernits, Lembit Valgma, Mirjam Veermäe, Kaie Heido, Indrek Asukül, Rainer Reile

Fotograaf: Käty Kask

Küljendaja: Käty Kask

Juhendajad: Age Salo, Toomas Jürgenstein

MILLANG

Veidike Saksamaad Treffneris

Sellest aastast õpetab HTG-s saksa keelt Saksamaalt pärit Alexander Wölffling.

Eestisse sattus ta juhuse läbi, keelt ta eriti ei räägigi ja tunnis teeb õpilastele võõraid sõnu selgeks käte, jalgade ja pastakatega. Ta on pärit Ida-Saksamaalt ja õppinud inglise ja saksa keele õpetajaks (Saksamaal lihtsalt on nii, et igal õpetajal on tegelikult 2 eriala). Alexander Wölffling on paljureisinud inimene, õpetanud nii Kagu- kui Põhja-Inglismaal, siis 4 aastat vabakutselise õpetajana, töötanud ka keemiatööstuses tõlgina. Umbes aasta eest andis ta õpetajate vahetusprogrammi sisse soovi jälle välismaal õpetada, ja talle pakuti kohta Eestis. Ta mõtles, et see oleks tore, kuna saaks õppida ühte teistmoodi keelt, ja pealegi oleks huvitav näha, kuidas siin elatakse.

Eesti eluga on ta oma sõnade järgi päris rahul, ainus, mis häirib, on autojuhtide VÕIMATU käitumine. Ja eestlased polevat üldse mitte endasestõmbunud ja tagasihoidlikud, nagu teda Saksamaal hoiatati; hoopis vastutulelikud ja lahked, tuleb ainult ise hakkaja olla.

Reisib meelsasti, tunneb huvi keelte,

kirjanduse ja klassikalise muusika vastu. Sõidab meelsasti jalgrattaga ja matkab nii maa kui vee peal. Kui varem vihastasid õpetajad tema halva käekirja pärast, teevad seda nüüd ta õpilased.

Küsimusele, kas ta on ka range õpetaja, naerab ta, siis mõtleb tükk aega ja lõpuks arvab, et ega ikka ole küll. Tema arust on oluline, et tunnis end hästi tuntaks, lõdvestunud, rahulik atmosfäär ja võrdsus õpetaja ja õpilase vahel. See kõik tundub päris tõsi olevat.

Eestist pole veel palju näinud, aga Tartu meeldib talle väga: "Siin on palju tudengeid, linn on väike ja ilus ning kerge on ülevaadet saada". Eestisse jääb härra Wölffling esialgu üheks aastaks, ja kui elamisuba pikendatakse, siis kauemakski.

Kristiina Lepa

Alexander Wölfflingu kodukoht on Halle Saale, kust on pärit ka muusik G.F. Händel

HTG tegi ära

30. septembril Tamme staadionil toimunud T3 vahelisel jalgpalliturniiril suutis eelmisel aastal kaotusekibedust tundnud Treffneri võistkond ennast kokku võtta ning saavutada esikoha.

Kokku peeti kolm mängu. Kõigepealt mängisid Härma ning Reinik. Mäng oli suuresti Martin Karise soolotendus, kes mängis vastastest mööda nii, nagu ise tahtis. Tasuks Härma 4-0 võit.

Teiseks tulid väljakule Härma ja Treffner. Kuna Karis oli pidanud vahepeal lahkuma, siis said meie omad kerget võitu. Tulemus 2-1.

Otsustava kohtumise pidasid omavahel Treffner ja Reinik. Viimane pani küll kogu kohtumise vältel ennastalgavalt vastu, kuid lõpuks pääsesid maksvusele meie pallurite suuremad oskused. Meie võit 2-0. See tähendas ka seda, et Treffner oli võitnud ka kokkuvõttes, teiseks jäi Härma ning kolmandaks eelmise aasta võitja Reinik.

Lembit Valgma

Õpilasmavalitsus valis uue juhatuse

algus lk. 1

Sikkut arvab, et kogemus, mida saab HTG-st, T3-st (kolme kooli liit) EÕL-ist (Eesti Õpilasmavalitsuste Liit) on meeletu: meeskonnatöö, suhtlemine, demokraatia alused ja juhtimine. Leiab, et õpilaskogusid ja omavalitsusi on väga vaja, sest Eestis ja HTG-s ei ole ta veel oma funktsiooni täielikult täitnud, aga näeb selles aastal päris suurt perspektiivi. Loodab, et õpilaskogu hakkab efektiivselt tööle, eriti õpilaste esindamise osas, mis on siiani puudulik olnud. Õpilased võiksid ise ka asja vastu veidi huvi tunda. Keegi õpilaskogust ei kavatse midagi varjata, kui on mingi protest või ettepanek esitada, lubab Siim. Õpilaskogus saabki kõige paremini töötada siis, kui õpilased ise ka teda ennast esitavaks institutsiooniks peavad.

Juhatusse kuuluvad kolm alljärgnevat liiget (iga lennu esindaja):

Martin Vlassov: 12. klass. Loodab,

Abituurumi esindaja on Martin Vlassov, 10ndatel klassidel Liisu Muuga ja 11ndatel Kristi Koger.

et tema ülesandeks juhatuses saab olema T3-ga suhtlemine (variandid on veel ka pidude korraldaja ja seinalehe organiseerija). Tuli sellepärast, et valiti, tegelikult vanema venna Jüri järel (üleelmine president). Arvab, et meie kooli õpilasmavalitsus on suhteliselt heal tasemel võrreldes mõne muu Eesti kooliga. Tulevikku poliitikaga ei seosta, sest leiab, et see pole tema ala (ei ole kuldsuu), aga kogemus tuleb kindlasti kasuks. Presi-

dendiga on rahul, sest arvestades eelmisi presidentide on areng märgatav.

Kristi Koger: 11. klass. Korraldas eelmisel aastal pidusid. Praegu on selgusetu, mis ta juhatuses teeb. Esindab vist õpilaste huve kõrgel tasemel (juhatuses). Teab, et meie õpilasmavalitsus on kõrgemal tasemel kui mujal Eestis, sest meie ÖOV korraldab enamus üritusi ise. Tuli, sest tahab kogemust saada. Presidendist arvab, et Siim on Mees, kes midagi ära ka teeb ja tema eestvedamisel asi toimib täielikult.

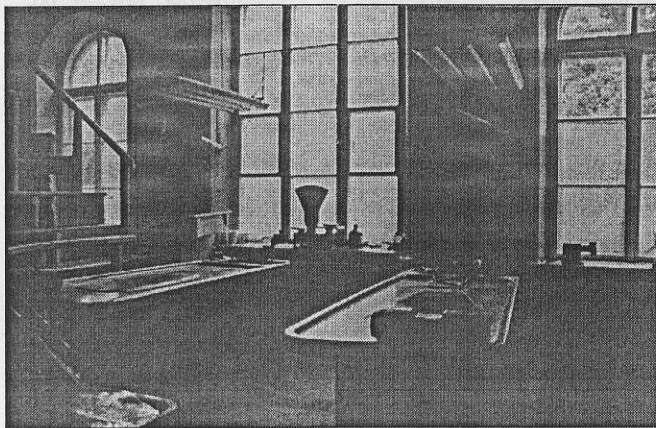
Liisu: 10. klass. Ei kujuta momendil üldse ette, mida ta ÖOV-s tegema peaks. Tuli, sest teda valiti, aga huvi oli ka suur. Tema eelmises koolis oli õpilasmavalitsus kõrgelt hinnatud, HTG kohta veel ei oska öelda. Arvab, et ÖOV mahendab piire ja kontraste õpilaste ja õpetajate vahel. Presidendist on esimene mulje hea.

Pille Heido

Anatoomikum enne, praegu ja pärast

HTG koolimaja remondi tõttu on treffneristid sunnitud võimalik, et kuni kevadeni uue anatoomikumi seinte vahel hakkama saama. Kuid mis on siin toimunud enne meid, uurisime doktor Raik-Hiio Mikelsaarel, kes on olnud siinse instituudi juhataja alates 1998. aastast.

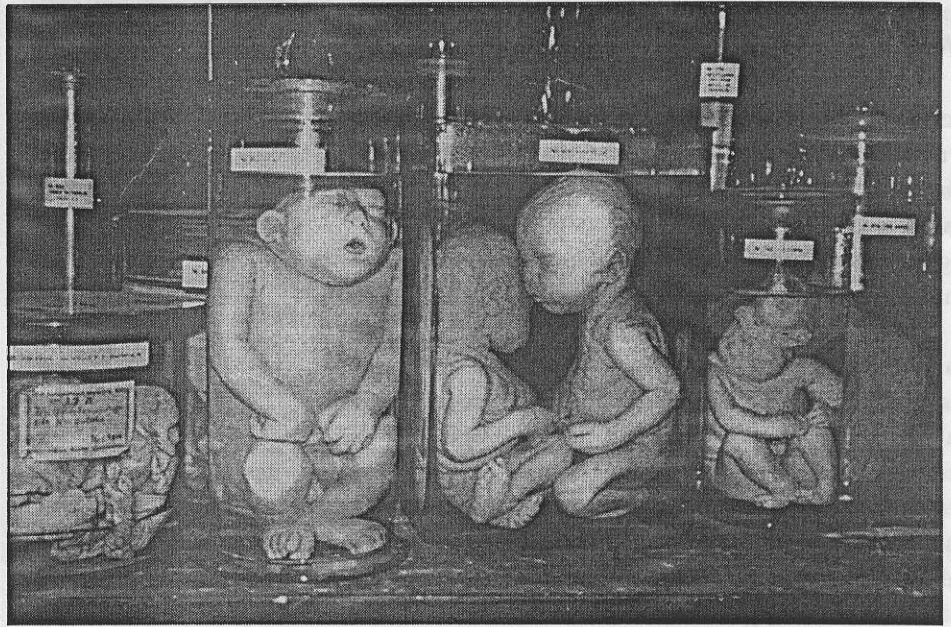
Selle hoone ajalugu algab aastal 1888, mil osa tollase Keiserliku Dorpat-Jurjevi Ülikooli anatoomiaosakonnast kolis äsjarajatud majja vanast hoonest Toome-mäel, mis hakkas töötajatele kitsaks jääma. Anatoomiaalase õppega oli alustatud juba 1860 aastal ning uude majja läksid füsioloogia ja patoloogia õppijad ja õpetajad. Viimastest on tuntud Alexander Schmidt, kes avastas vere hüübimise (ta büst seisab teisel pool Näituse tänavat) ja A. Afanasjev, kes oli kuulus eksperimentaatorina.

Treffneristide suurima huvi ja uudishimu osaliseks saanud anatoomikumi lahkamisruumis ei leidugi midagi ülipõnevat ega hirmuäratavat. Keset ruumi on kaks metallist töölauda ja seina ääres pinkidemoodustis auditooriumi jaoks.

Mõlemad anatoomikumid on jäänud imekombel sõdadest puutumata ja on suhteliselt heas korras. Ütles ju direktor Helmer Jõgigi, et meie praegune asukoht on mitu korda paremas konditsioonis kui Treffneri gümnaasiumi hoone. Kuid samas tunnistas hr. Mikelsaar, et anatoomikumina on uus Boimeedikum parem, kasvõi juba selle tõttu, et seal on olemas külmutusseadmed, mis sünses majas hoopiski puuduvad!

Praegu asub esimesel korrusel lahkamisruum, kus toimub umbes kuus lahangu nädalas. Arv on suhteliselt väike, omal hülgeajal toimus neid mitu tükki

Teisel korrusel asuvas muuseumis leidub mitmeid näiteid väärarengutest. Nagu näiteks siiami kaksikud, 15-kilone kasvaja või kuuejalgne vasikas.

(kuni 7) päevas. Siia tanakse surnukehad haiglatest kontrollimaks ja kinnitamaks diagnoose. See töö toimub kudede prepareerimise teel. Üldse töötab lahangu-ruumis kaks inimest, ülejäänud (ligikaudu kaheksa) tegelevad peenema tööga - preparaate mikroskoopilise uurimisega teisel korrusel.

Keldris oli varemalt katseloomade labor ehk vivaarium, kus ka dr. Mikelsaar on uurinud hiirte peal hapnikuvahetust, selle mõju organismile erinevais olukordades jne.

Maja teisel korrusel on patoloogilise anatoomia muuseum, mille eksponaadid on kuni 150 aastat vanad. Osad neist võivad olla toodud Saksamaalt eelmise sajandi keskpaiku. Eksponaatideks on näited haiguslikest protsessidest elundite kaupa nagu näiteks kasvaja. Ka võib näha siiami kaksikuid, kahe peaga koera skeletti ja paljut muudki üpris pikantset.

Kui siit majast lahkuvad Hugo Treffneri Gümnaasiumi õpilased, peaks see maja saama Tartu Ülikooli mate- maatikateaduskonnale. Sellesse ei suhtu

dr. Mikelsaar just rõõmuga, et esimeste finantsraskuste pärast võetakse majalt anatoomikumi staatus ära. Ta küsib: "Kas teate mida tähendab *alma mater*? Tõlge oleks "toitev ema". Ja kui ta on jaksanud üle saja kümne aasta toita, miks ei peaks ta seda enam jaksama?". Mikelsaar näeb maja tulevikku muuseumina või huvikeskusena - võiks ühendada mõlemad anatoomikumid, mitte neid teineteisest eraldada. Selle idee vastu on tundnud huvi Tartu huvikeskus Ahhaa, aga küllap käib neilegi seesuguste suurte hoonete korrashoid ja majandamine üle jõu.

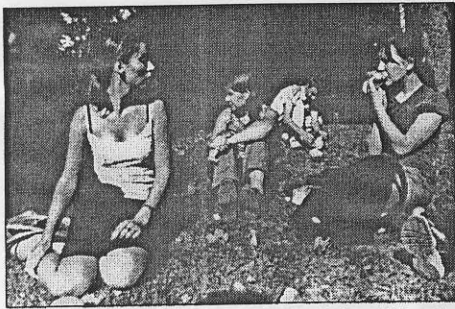
Nagu võime mõista, on seegi maja tükike Tartu hariduse ajaloost. Austagem seda siis vastavalt.

Jüri Tarkpea & Käty Kask

Toimetuse õnnitleb härra R.-H. Mikelsaart, kes valiti reedel, 24. septembril TÜ professoriks.

Kui kell saab 10.35, algab meil lõuna

Ajad, mil lõunapausi sai nautida päikest käes murul istudes, on ammu möödas.

Uue koolimaja kõrval on treffneristile uued ka söögikohad, millega järgnevas tutvuda võitegi.

Kuna ainus töö, mis toidab, on söömine, on söögivahetunde koguni kaks. Mis siis, et mõlemad nii lühikesed, et ühe jooksul jõuad poodi ja teise ajal tagasi. Kuid kus siis ennast nuumata, kui ema pole hommikul võileibadega hoolas olnud?

Kõige lähem *place* on "Vikerkaar" pood, mis meenutab pisut vana head "Sügist". Müügil on kõik söögikõlbulik, mida ma siinkohal ette lugema ei hakka, sest see on siin rohkem lühiülevaade. Kel käed-jalad terved ja nälg on, läheb vaatab

ise! (See on üks väheseid asju, mida 20-30 min. jooksul teha jõuab.)

Kohe poe kõrval on "Tähtvere" kohvik, kuhu sisenedes meenub piima-baar lapsepõlvest. Vahe on ainult selles, et arve pole kopikates, vaid kroonides. Teenindus on aeglane, kuid toidu maitse ja hinna suhe igati normaalne. Tellida saab kõike supist-salatist kuni praeni. Hakk-lihapannkoogid on 5+ ja kohv maksab vaid 4 krooni. Suhkru eest tuleb juurde maksta, või muidu... jood ilma suhkruta! Istumiskohti on vähe ja tassid-taldrikud kuldse kirjaga "Pecmopan" tuleb ise ära viia.

Kohviku kõrval asub väike poeke, kus neljal ruutmeetril kaubeldakse samuti toidukraamiga, enamostetud on treffneristi "rahvustoit" - saiake. Ajaga on nii, et kui uksest sisse mahud, siis on lootust, vastasel juhul otsi kohta, kust sa saad... ja lükka teine välja.

Samal tänaval asub ka Iuridicumi kohvik, kus nii mõnigi talongi alusel 10 krooni eest oma lõuna lunastab. Iuridicumi soovitatakse neile, kes iga päev sooja sööki ei söö. Arvatavasti on see ainus

euronormidele vastav söögikoht terves linnajaos. Toit väärrib oma hinda, kuigi valikut pole - sööd seda, mida antakse. Ka kohvi, tee ja muud aksesuaarid on võimalikud.

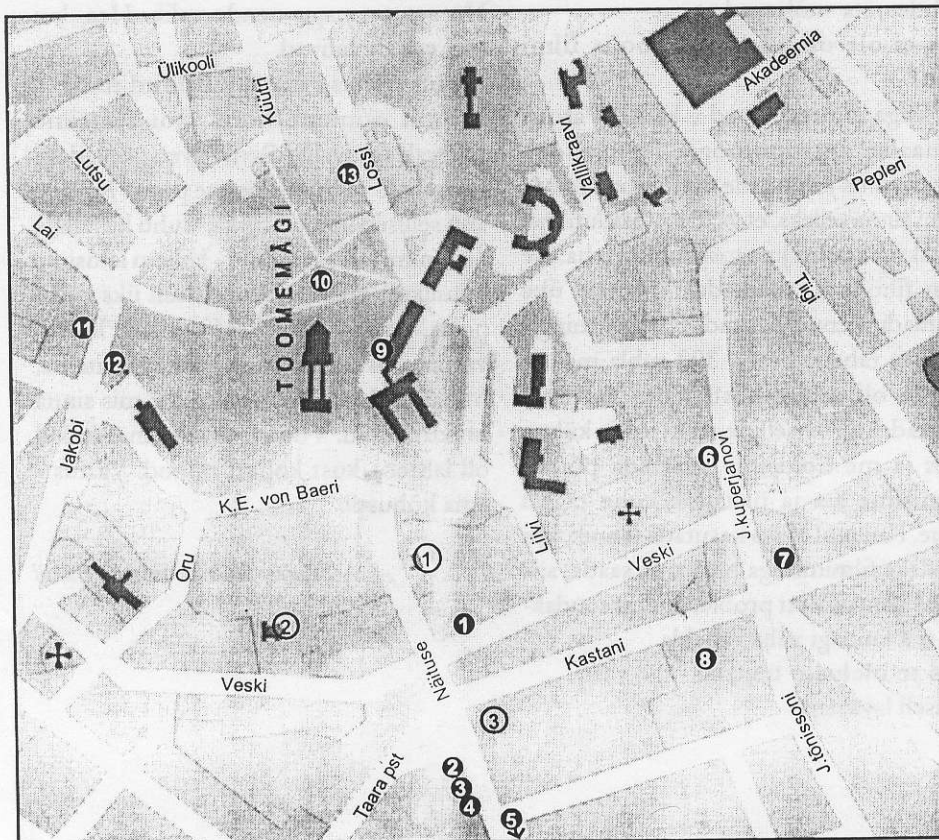
Veidi kaugemal, Kuperjanovi tänaval asub "Du Nord" - suur salativalik, mida karbi sisse pakituna kaasa saab osta, saiamäed ja koogikandikud. Lihasoõjatele on laias valikus liharullikesi ja -pallikesi, praetud ja keedetud neljajalgsete lihas-masse ja siseelundeid. Järjekord on pikk, sest peale treffneristide on näljas ka härmakad. Teenindus on kiire ja alati võib loota, et järjekorra esitsas on tuttavaid!

Kui rahakott ja südametunnistus lubavad, võib sammud seada ka Korea restorani. Sel juhul tuleb loobuda kahe vahetunni vahelisest 45st minutist teadmistest. Toit pidi seda väärt olema, aga varuge enda lähedusse vett, sest võrtsid annavad kogu ülejäänud päeva tunda.

Nagu näha, on treffneristi toidulaud mitmekesine ja kaloririkas. Kuna külm talv on tulemas, siis... kasvatage pekki!

Mervi Lill

Lähimad söögikohad Toomemäel ja selle ümbruses:

- ① Toidupood - Veski 26
- ② Tähtvere pood - Näituse 7
- ③④ Vikerkaar pood / kohvik - Näituse 7
- ⑤ Iuridicumi kohvik - Näituse 20
- ⑥ Du Nord - Kuperjanovi 5
- ⑦ Korea restoran - Kuperjanovi 8
- ⑧ MHG kohvik - J.Tõnissoni 3
- ⑨ Neljas aste - Lossi 17
- ⑩ Kohvik Rotund
- ⑪ Toome pood
- ⑫ Krooks - Jakobi 34
- ⑬ Helli muusikakohvik - Lossi 15

- ① Anatoomikum
- ② EPA klubi
- ③ Saksa Kultuuri Instituut

Helgi Tering: "Teatris oleksin ilmselt lavastaja"

Mis inspireeris eesti keelt õpetama ja õppima?

Tol perioodil tahtsin tegelikult Moskvasse kinematograafia insti-tuuti minna, mis oli minu unistus. Selleks polnud mul aga julgust ega kellegagi eriti nõu pidada. Õpetajaks inspireeris kahtlemata professor Karl Muru. Kui teda poleks olnud, ei õpetaks ma praegu siin.

Suurim eeskuju keeleõpetlaste hulgas?

Keel on kindlasti seotud maailmaga ja semiootikutest kindlasti Umberto Eco, kes on TÜ audoktor, Juri Lotman ja Jaak Põldmäe.

Meenutusi oma endisest ema-keele õpetajast.

Ma võin ühe väga markantse kuju tuua. See on Juhan Üts minu õpilaspõlvest 2. keskkoolis. Ilmselt oli temas midagi erilist. Ta oli enne õpetanud raskesti kasvata-tavate laste koolis ja meie olime ka parajad pasatskid. Mulle meeldis, et ta suutis meid kuidagi kõita. Mul on siiani meeles, mida ta mõnes tunnis rääkis.

Ilusaim keel peale eesti keele?

Ma arvasin, et see on itaalia keel, aga nüüd meeldib väga ka ladina keel.

Mis keelt te tahaksite õppida ja mis oleks esimene teos selles keeles?

Arvatavasti oleks see prantsuse keel. Kohutavalt huvitav oleks lugeda prantsuse luulet. Möödunud aasta treffneristidele läks hästi peale. Aga eesti keeles muutub ta kuidagi puiseks ja kuivaks. Loeksin arvatavasti mõnda Paul Eluard'i luule kogumikku.

Mis aine õpetajana tuleksite veel toime?

Kahtlemata võiksin õpetada bioloogiat, teataval määral võiksin ma õpetada füüsikast termodünaamikat. See on mulle kunagi väga meeldinud. Termodünaamika bilansivõrrandid on mul siiani meeles. Ja muidugi mõningaid keeli. Näiteks ladina keelt.

Praegune president... (pildil Piret Pärnmäe ja Lennart Meri)

Ja tulevane... (pildil Helgi Tering ja Indrek Asukül).

Kumb - teater või kino?

Kahtlemata mõlemad.

Kas ei ole olnud ideed koolis filmi teha?

Oi, väga suured ideed ; käisin Pärnus visuaalse antropoloogia festivalidel. Lähen sinna just nende filmide parast. Ma lähen sinna selleks, et vaadata tõsielufilme. Tahaksin koolist just tosielufilmi teha. Ise olen filminud matkadel. Ja isegi ühe aparaadi olenud ostnud. Kunagi mingisuguste rahade eest - 300 rubla maksis vist ja oli mingi hästi hale. Talvistel matkadel oli ta selline, et streikis külma käes ja me hoidsime siis teda põues. Filmisime ära ja pistime kohe tagasi põue. Kui mul oleks kasutada tehnik, kes suudaks filmimisega hakkama saada, siis isegi finantsilistest probleemidest suudaksin ma kuidagi välja rabelda.

Kes te oleksite teatris?

Ilmselt lavastaja.

Ja millises teatris?

Mitte üheski, kohe kindlasti. Ma olen alati mõelnud, et teater sünnib idee ümber. Ma ei taha küll midagi professionaalide kohta öelda, aga ikka suured teatrid pole need. Ma arvan, et tore oli VAT teater, mis kasvas näitlejatest, aga mitte direktorist.

Suhted arvutiga?

Väga head, kuid ma pole mingi fänn ja kunagi ei saa temaks...

Lemmik web-i lehekül?

Ma otsin Altavistast kõikide maade õpetajate

tunnikonspekte ja peale selle loen palju kirjanike kohta, tähendab otsin materjali ja pean ütlema, et Bulgakovi ja Remarque'I kohta on päris palju materjali. Soovitan kõigile.

Kui küsida tohib, kui palju aega Inter-neti peale kulub?

No ikka palju tegelikult, kui on tunni ette-valmistamine. Muidu silmad palju ei kannata.

Teie kümne aasta parast?

Ma loodan, et olen pen-sionil. Peaasi et rahul...

Kellena sooviksite näha oma

lapsi?

No see on nagu nende valik. Hea, kui nad vabalt valivad.

Parim õpilase käest kuulnud nali?

See oli esimene kord kui sõitsime Jõgevale festivalile, Betti Alveri päevadele. Ja mul oli 11. klassi poiste punkt. Kõigile anti sellised lipikud rinda, kuhu kirjutada oma nimi ja kust tulnud. Hiljem istusime rahulikult saalis ja äkitselt tuli üks väike poiss, haaras ühelt treffneristilt lipiku, vaatas, viskas tagasi ja hakkas irvitama. Mina mõtlesin, mis asi see on, mis sinna on kirjutatud. Võtsin ja vaatasin. Lipikul oli lahter - kust kohast tulnud. Vastus - ema kõhust!!!

Rainer Reile & Indrek Asukül

“Oma lollustes ei süüdistama iseennast, vaid...”

Ühes pärastlõunases bussis käratas istuv noormees teda juba ligi 10 minutit istekoha pärast tüüdanud seisvale vanaprouale: “T..., kas sa jääd üks kord vait või ei jää?” See noormees oli Heiki Eesmaa.

Kuidas sa HTG-sse sattusid?

See on pikk lugu (mõtleb). HTG-sse tulin ma nüümoodi: mõtlesin, et oleks vaja minna teise kooli ja eks mul olid siin mõningad tuttavad... selline element oli ka juures, et ma kunagi tegin mingid katsed siia. Miks ma näiteks Härmasse ei teinud, oli see, et seal küsiti tunnistust.

On sul siin mõni õpetaja, kes meeldib?

Tähendab, see läheb nüüd must-valgel kirja ja seetõttu võivad seda lugeda ka õpetajad, nii et ma ei nimetaks.

Aga kes sulle ei meeldi?

Nemad on siis pärast minu vastu selle võrra karmimad ja need, kes meeldivad, need pigistavad silma kinni.

On sul õpetajatega mõni teravam konflikt olnud?

Neist juba puudust ei tule. Esimesena meenub mulle õpetaja Beier, kelle nügimisel ma sattusingi ühte Tartu haiglasse. Ta väitis, et ma mängin hullu, küllap ma siis lähengi hulluks, ja et aeg oleks minuga midagi ette võtta. Sinna võib ise juurde kujutada Beiери kuju: käed vaheliti ning tõsise näoga jutustamas...

Diagnoositi sul haigus?

Minu diagnoosiks oli depressioon, aga kuna Raja tänaval on tuntud hullar, siis noh... depressioon ei ole teatavasti hullus.

Kuidas haiglaelu oli?

See oli väga põnev tegelikult, palati-kaaslased olid huvitavad kujud. Kui räägime Raja tänavast, siis esimesena räägime suusatamisest, kuna seal peab käima tuhvlires ja need teevad lohisemise häält, mis ongi suusatamine. Võib veel ära mainida palatinaabreid. Näiteks 10 aastat Siberis vangis olnud sell, kes ühel päeval hakkas surema – võttis topelt-annuse ravimeid. Või nooruk maalt, kes käis suitsetamisruumis narkootikumete suitsetamas ja saabus ruumi eetrilõhnad juures. Ja umbes 50aastane mees, kes rabeles, hüples ja närvises. Näiteks ärkas öösel kell neli üles, pani tule põlema ja hakkas auto alla jäänud kähriku nahka nõeluma.

Pead sa ennast hulluks?

Depressiivseks inimeseks jaa, aga hulluks... oh ei! Need mõlemad on lihtsalt haigused, mida ravitakse ühes kohas. Kusjuures enne haiglasse minekut ma ei teadnudki, et neid kõiki ravitakse tablettidega.

Mida sa sõjaväest arvad?

Nostradamuse ennustuste järgi hakkab Kolmas maailmasõda kohe-kohe peale või juba algas sel suvel Pakistanis, nii et võimalusi surma saada on. Mina ilmselt lähen kunagi sõjaväkke, ma ei kasuta oma hullust kurjasti ära.

Miks sul pikad juuksed on ja kas sa lõikad nad sõjaväkke minnes maha?

Ma arvan, et ma lõikan nad enne maha. Ei tea, miks nad pikad on, see on jällegi üks pikk lugu, mille detailid on kõik ära ununenud ja seetõttu lugu ise lühikeseks jäänud. Kunagi põhikoolis leidsin, et on vaja läbi teha mitmed muutused ja ühe muutuse tulemusena on mul praegu siis pikad juuksed.

Suurim lollus, millega sa hakkama oled saanud?

Tegusid, mida tuleks häbeneda, on sooritatud, nii et vähe pole. Kuigi enamasti ei süüdistata ma ennast, vaid viinakuradit.

On sul tulevikuplaane?

Punkt üks - tuleb läbida HTG kadalipp

Oskad sa süüa teha?

Eee.. las ma mõtlen. Michi nuudleid ning Salvesti purgisuppe. Aga siiski mainiks ära, et söögitegemisest rohkem meeldib mulle süüa.

Ja kuidas sa sealjuures oma keha vormis hoiad?

Ma olen niigi kõhn, milleks ma ennast veel piinama pean?

Kuidas sa puhkad?

Unevallas põhiliselt.

Mida sa telekast vaatad?

Vaatan vähe. Kui ma vaatan, siis ma vaatan mingit väljavalitud filmi. Viimati vaatasin Casablancat.

Millist muusikat sa eelistad?

Sellel on jälle pikk lugu taga. Ma ei ütleks, et ma hetkel mingit kindlat muusikat eelistaks, kuivõrd minu usk ja fanatism seoses klubimuusikaga on läinud. Kuigi käin siiski veel *house* - muusika pidudel.

On sul suhe religiooniga?

Ei. Aga ma pole ka ateist. Mulle pakuvad huvi mitmesugused erinevad usundid.

Oled sa midagi kirjutanud?

Olen küll katsetanud, aga ei ole jõudnud selliste tulemusteni, mida võiks kasvõi sahtlisse vedelema jätta.

Mida sa viimati lugesid?

T. Bradget “Equal Rights” on nagu üks viimaseid asju, mida ma lugenud olen. Üldiselt ma loen raamatuid iga päev, enamik jääb vedelema. Ja loen, mis kätte satub, inglise keel ei valmista enamasti probleeme.

Mida sa arvad trügivatest pensionäridest bussis?

Tegelikult on nad selle istekoha oma elutööga ära teeninud, kuigi enamik käsitleb seda üsna järsult, mis mind ärritab. Üldine seisukoht on, et ei paku istet. Tegelikult sõltub see täiesti vanainimesest ja minu enda väsimuseastmest.

Milline pensionär sinust saab?

Hallid vasakult lahkukammitud juuksed viigipüksid, vanad-vanad tennised ja hele tuulepluus.

Suvine kooliskäik ja pikem talvevaheaeg?

Küsimusele, kuidas suhtuvad treffneristid sellesse, et talvevaheaega pikendatakse suvevaheaja arvelt, reageeriti järgmiselt:

TRIINU 10e: "Jama, ei taha. Miks suvevaheaega ära võtta, see on ju niigi lühike? Talvevaheaeg käib küll, aga peasi, et suvel saab kaua puhata. Suvel ju käid ringi, igast hullu võib teha jne."

URMO 12c: "Oo, väga hea! Vahet ei ole põhimõtteliselt, millal see vaheaeg on. Talvel on ju nii palju huvitavat teha. Vahet ei ole, sest mina lõpetan sellel aastal 12. klassi."

GERT 11d: "Talvevaheaeg, või? Ei taha. Einoh, minul oli seesugune seis, et terve suve õppisin ja olin koolis. Tegelikult võib suvel koolis käia küll. talvel on jube külm, suhteliselt ükskõik on."

RAIVO 10d: "Halvasti, sellepärast, et suvel saab täiesti välja puhata ja koolirutiinist vabaneda. Mina isiklikult ei ole suuteline kahe nädalaga sellest vabanema."

12kl. anonüümne neiu: "Ma ei tea, mulle meeldib nii nagu on. Suvel on ikkagi hea, pikalt saab igasuguseid asju teha ja muidu jääb suvi nii lühikeseks."

PRIIT 10d: Mina arvan, et suvevaheaja lühendamine on mõnes mõttes hea, mõnes mõttes halb. Hea oleks sellepärast, et õppimises ei jää siis nii palju maha, aga muidugi puhata tahaks ka ja talvel võiks vaheaeg olla ka natuke pikem. Suve-

vaheaeg võiks olla lühem küll natuke, mingi nädal või paar, muidu läheb kõik meelest ära.

PILLE 10c: Ei ole nõus! Talvevaheaeg on juba piisavalt pikk, 2 nädalat, milleks peaks siis rohkem pikendama!? Suvel oleks palju parem sellepärast, et suvel on rohkem teha kui talvel. Rohkem kohti on avatud ja palju rohkem saab käia igal pool.

KAIRE 11d: Ma arvan, et ühe nädala võrra võiks talvevaheaega isegi pikendada, oleks võimalus maalt tulnud inimestel rohkem maal olla. Siis ei oleks nii, et lähed maale siis saad seal olla natuke aega ja tuled kohe linna tagasi. Ma arvan, et suve alguses võiks hiljem lõpetada, selle vastu ei oleks midagi, aga varem kooli minna küll ei tahaks.

Kerli 10d: "Aktusel arvasin, et võtaks dokumendid välja, kuid nüüd on asi normaalsemaks muutunud. Muidugi võtab harjumine aega. Klass on normaalsem kui eelmises koolis."

JANIKA 10b: Minule meeldib küll pikem suvevaheaeg rohkem, kui talvevaheaeg, sest suvel on rohkem teha. Talvel on külm ja siis ei viitsi väljas käia, suvel on ikka parem. Paremas las olla nii nagu on.

JÜRI 12d: Talvevaheaeg võiks olla umbes kuu aja pikkune ja seda järgmise aasta sügise arvel, et järgmine aasta võiks kooliõpilastel alata augustist ja talvevaheaeg võiks kesta kuni veebruarini. Selle aasta talvevaheaega võiks järgmise aasta sügise arvelt pikendada.

MADIS REEMANN: Minule meeldib praegune olukord paremini, selles mõttes, et talvel on õpilaste puhkamisvõimalused kehvemad ja seetõttu nad ei saa seda vaheaega paremini ära kasutada. Mina arvan, et praegune jaotus on parem ja suvevaheaega lühendada küll ei tohiks.

KADRI ja KRISTI 11d: Ei, ei, ei, ei mitte mingil juhul! Mõtlet, suvi on niigi lühike, või tahad, et ma talvel vahin kodus?! Ma parem vahin suvel kodus. Suvel niikuinii sõidavad sisse arvestuste nädalad. Seekord oli ainult kaks ja pool kuud suvevaheaeg, et oli niigi lühike. Ei taha, suvi on nii hea aeg, hea soe.

HANNES JUKK: Et augustis algab või? Sest on ebanormaalne, et sa juulis õpiksid. Ma ei tea, võib-olla isegi võiks poole augusti pealt hakata matkadega pihta. Nii nagu see sügisel oli, et oleks päris ilus.

Kaie Heido

Milline on esimene mulje uuest koolist, klassist, süsteemist?

"Rebane, rebane...", tehti esimesel koolipäeval kümnendikel meel mustaks. Aga mida arvavad need rebased nüüdseks uuest koolist?

Triin, Leila, Maret, Maila, Heleri 10d: "Klass on tore. Kõik hoiavad ühte ja on sõbralikud – oleksime nagu vanad sõbrad juba. Süsteemil iseenesest pole vigagi, ainult paaristundidel võiks vaheaeg olla. Ega anatoomikumilgi midagi viga pole."

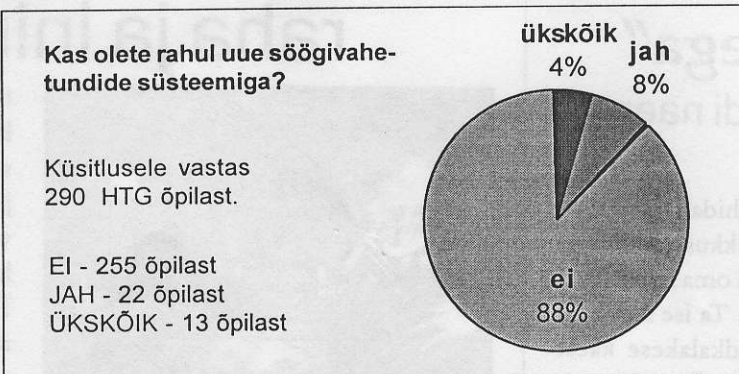
Tanel 10a: "Normaalne, parem kui teised koolid. Klassi kohta ei oska midagi halba öelda. Väga intelligentsed."

Kaks korda kakskümmend minutit - milleks?

Palju oli nurinat eelmiste söögivahe-tundide aegade üle. Aasta algul olnud 40-minutilise vahetunni asemele tuli kaks 20-minutilist, kuna Iuridicumis oli palju sööjaid. Ent pahameelt ei avaldanud mitte üksnes ülejäänud õpilased, vaid ka söökla-toidulised ise.

Kes ei naudi lõunat Iuridicumi söökla-toidu või kodust kaasavõetud võileibade näol, jookseb mööda Toomemäe poode, otsides lühikest järjekorda ja kerget suupistet. Ja hilineb pidevalt neljandasse tundi. Vabanduseks vaadatakse otsa sööklaskäijatele.

Õppealajuhataja Aime Punga sõnul tehti eelmine muudatus Iuridicumi töötajate palvel, mitte kooli juhtkonna tahtel, nagu paljud pahaks panid. "2 x 20 minutit" kord seati sisse, kuna sealsel

sööklal ei jätkunud piisavalt istekohti ja toidunõusid. Punga sõnul oleks meie koolile parim lahendus veel üks söökla.

Iuridicumis pakutava toidu üle polevat mõningate arvates põhjust nuriseda - odav ja hea, ent sellegipoolest hakkab sööklas käijate arv kahanema (eks ikka ajapuuduse tõttu). Võibolla ongi nii parem, sest vastasel juhul võiks meil varsti olla kolm 10minutilist söögivahetundi.

"Miilang" tegi selle teema kohta küsitluse enamiku treffneristide seas. Küsimusele, kas oldakse rahul uue söögivahe-tundide süsteemiga, vastati küllaltki üksmeelselt "ei". Paljude rõõmuks on nüüd teine lõunavahetund veidi pikem - pooltunnine. Niisiis - kokku on meil 50 minutit söömise jaoks. Aga selle aja jooksul võiks ju ühe tunni ära teha ja varem koju saada...

Käty Kask

Küsitlusele lisatud kommentaare:

- ◆ Asi on nii halb, et nutma ajab. Esimesel vahetunnil jõuan sööma, teise ajal tagasi.
- ◆ Mõlemad vahetunnid võiksid olla 5 minutit pikemad.
- ◆ Selle ajaga jõuab minna kesklinna ja söögi ära tellida ja ehk ka ära oodata, aga söömiseks nii aega ei jää.
- ◆ Jalg ei tatsu ja suu ei matsu nii kiirelt.
- ◆ Ei saa korralikult magada
- ◆ Abiturientidel võiks olla esimene vahetund 40-minutiline ja teine 10-minutiline, 10. ja 11. klass aga vastupidi.
- ◆ 10.35 on lõuna jaoks liiga vara, eriti kui sul lõppeb koolipäev 16.00, vahel 18.00.
- ◆ Pärast kolmandat tundi on liiga vara süüa, päeva lõpuks läheb kõht jälle tühjaks.
- ◆ Hea, et on rohkem vahetunde, kõik tunnid pole poolteist tundi pikad. Kuid jah, vahel ei jõua kõike sööklas ära süüa.
- ◆ Paremini oleks üks 20-minutiline vahetund kella 12 paiku.
- ◆ *Come on*, see aeg istun ma poes alles toidujärjekorras, pealegi ei jää siis aega suitsu teha.
- ◆ Kui esimese vahetunni ajal käid söömas, siis teise vahetunni ajal pole midagi peale logelemise enam teha.
- ◆ Olen rahul, kuid hakkam iga päev viiendasse tundi hilinema kuni 10 minutit.
- ◆ Õpilased ei jõua Iuridicumi sööklast õigeaks ajaks tagasi.
- ◆ Vanasti sain kodus süüa.
- ◆ Kugistamine ei ole tervisele kasulik.
- ◆ Miks peavad need kannatama, kes sööklas söömas ei käi?
- ◆ 20 minuti jooksul ei jõua kartuleid koorida, neid praadida/keeta ja kastet valmistada. Tuleb piirduda kartulikrõpsudega, mis pole just kõige tervislikumad.
- ◆ 20 minuti jooksul ei jõua inglise keele kodulugemise sõnu ära õppida - 40 minutiga on shans suurem.
- ◆ Teate kui palju vene kroonus anti aega söömiseks?
- ◆ Süüa tuleb mõnuga.

Sander 10e: "Nii väikese ajaga ei jõua veel arvamust tekkida. Muidu on kõik normaalne."

Eva, Kaie 10e: "Kool on äge, klass on äge. Kuigi klass on vähe kokkuhoidev, muidu pole viga. Iga algus on raske ja võtab harjumist. Kuid kõik, mis on uus ja teistsugune, on huvitav ja seni on normaalne."

Toomas 10a: "Süsteem on küllaltki hea. Klassi on küllaltki normaalne - pole eriti lolle ja tobedaid. Meeldib, et peab ühest majast teise jooksma."

Helena, Astrid 10b: "Klass on hea. Eelmiste klassidega ei anna võrreldagi. Huvitav on joosta majast majja. Süsteem on hea, ei ole selline tavaline koolipäev, kuid ega me unetuse all ei vaevle."

“Ristumine peateega” ehk kaks tundi naeruga

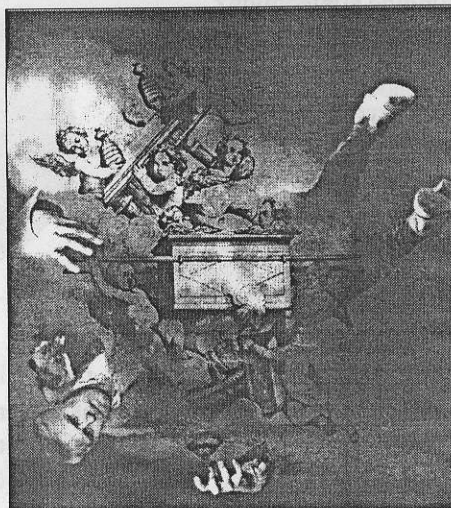
Näidendi sisu on lühidalt järgmine. Vaene ja elus läbikukkunud Osvald (Tõnu Oja) leiab äkki oma maamajast neli miljardit dollarit. Ta ise arvab, et on saanud selle kuldkalakese käest (kuidas asi tegelikult oli, seda saab teada alles siis, kui minna näidendit ise vaatama). Leidnud raha, mõtles ta pingsalt, mida sellega peale hakata. Äkki astuvad sisse kaks möödakäijat, Laura (Piret Kalda) ja Roland (Andrus Raag), ning paluvad peavarju. Osvald armub Laurasse ning pakub Rolandile ühte miljardit dollarit Laura maha-jätmise eest.

Näidendis on väga hästi näidatud inimeste käitumist siis, kui on mängus suur raha. Ühelt poolt Laura ja Roland, kes teeksid kõik raha nimel ning teiselt poolt Osvald, kellele esmapilgul raha üldse tähtis ei ole. Kui aga lähemalt vaadata, on ka Osvaldile raha tähtis, ta on eluaeg vaesuses elanud ning arvab, et ta saab raha eest kõike. Talle on küll tähtis lõpptulemus, kuid raha on talle selle eesmärgi saavutamiseks ainu-mõeldav vahend. Näidendiga üritab autor Jaan Tätte näidata, kui suurt osa meie elus siiski mängib raha ning, et ta ei peaks nii tähtis olema. Ta teeb seda eriti küüniliselt. Šokeeriv on hetk, kus Osvald räägib Laurale, et tal on raha ning teeb talle siis ettepaneku Roland maha jätta. Laura kohene nõusolek sellega näitab selgesti, mida talle tähendas selline summa.

Näitlejatest rääkides saab küll kasutada ainult ülivõrdes sõnu. Nüüd ma veendusin oma silmaga, et Linnateatril on tõesti õnnestunud kokku saada Eesti parim trupp. “Ristumisse peateega” oli sealt valitud veel omakorda parimad, kes moodustasid omavahel tõeliselt toimiva ansambli. Nad suutsid pakkuda kahe tunni jooksul aktuaalse sisuga loo, mis oli väga vaimukalt ette kantud. Kui ka mõnele vaatajale jäi sisu kaugeks, siis kaks tundi kõht kõveras naerda sai ta kindlasti.

Lembit Valgma

“Ihnur” - raha ja inimsuhted

Üle pika aja saab taas näha noori näitlejahakatisi tegutsemas Tartu teatrilaval. Tänavuse EMA Kõrgema Lavakunstikooli XIX lennu diplomitööks on Moliere'i komöödia “Ihnur”. Etendus on äratanud huvi noorte näitlejate vastu ja toonud inimesed pimedatel sügisõhtutel teatrisse.

Saabunud teatrisaali, jõudsin end mugavalt istuma seada, kui äkki libistas end üks tegelane lavakardina alt välja ning hakkas maas lebades porgandit närima. Natukese aja pärast ilmus veel üks porgandisööja ja mõlemad hakkasid publikut põrnitsema. Hetkeks kaotasin orienteerumistaju, mõtlesin, kas ma olen ikka õigesse kohta sattunud.

Tuled kustusid ning etendus algas. Kaks ja pool tundi möödusid kiiresti ning lõbusalt. Teos ei sisaldanud rasket filosoofiat ega koormanud millegi muu raskega pead. Kõik oli selgemast selgem ja silmailu jätkus samuti. Näitlejate kostüümid olid kombineeritud tänapäevaja tolleaegsest moest, parukatele pöörati väga palju tähelepanu. Huvitav oli jälgida, kuidas peategelase hallid valejuuksed pidevalt tolmlesid, kui keegi neid puutus. Kostüümikunstnik Liina Unt ja teised “kaunistajad” tulid oma ülesannetega hästi toime.

Etenduse tegevus toimub Pariisis ja jälgib ihnskoi Harpagoni ning tema laste, Cléante ja Élise, suhete keerdkäike. Harpagonile on raha elus kõige tähtsam. Ööd ja päevad valvab ta oma varandust, kuni ühel päeval tekib tahtmine abielluda. Kopikakoi valib oma uueks mõrsjaks Mariane, keda armastab ka tema poeg Cléante. Noored on äsja kohtunud ja

tunded kuumad. Vanal ihnuril on aga kindel soov neiuaga abielluda. Kellel raha, sellel õigus. Teine armuleek põleb Élise'i ja ihnuri “teenri” Valère'i vahel. Viimane väidab end olevat ühe rikka üliku poeg, kelle perekond õnnetuse tagajärjel lahutati. Élise'iga abiellumiseks on vaja neiu isa nõusolekut ning seepärast peab ta vanamehele korralikult pugema, et saaks oma plaanid ellu viia. Harpagon tahab aga oma tütre ühe vanema rikkuriga paari panna, kuna too kaasavara ei nõua. Siit saavad alguse keerulised inimsuhted, milles igauks püüab peale suruda oma tahtmist. Olav Ehala loodud lustaka muusika saatel veeres etendus lõpule üha lähemale. Loo lõpplahendus oli täiesti ettearvamatu ning sarnanes natuke mõnele Ladina-Ameerika seriaalile. Naerda sai aga kõvasti.

Lavastaja ja kursuse juhendaja Ingo Normet on teinud head tööd. Näitlejate oskused on küll veel algelised, kuid loodetavasti arenevad need aja jooksul. Silmapaistvaim näitleja oli ihnskoid Harpagoni mänginud Tambet Tuisk. Ta mängis oma rolli nii usutavalt, et esmapilgul paistis, justkui oleks üks kogenud näitleja peosa mängima pandud. Arvan, et Eesti teater on leidnud uue tähe, nagu olid seda omal ajal Baskin ja Üksküla. Ennustan Tambet Tuisule kuulsusrikkast ja edukat näitlejakarjääri, sest kõik märgid on selleks olemas. Teine meeldejääv näitleja, kes oma rolli vägagi veenvalt mängis, oli Eva Püssa kosjasobitaja Frosine'ina. Ka teised said oma tegelaskujude esitamisega hakkama, kuid jäid peaosatäitja varju. XIX lendu kuulub ka Katrin Pärn, kes on tuntuks saanud seriaalivaatajatele Eesti omasarjast “Kired”. Ka tema andekus jäi Tuisu omale alla.

Kui saabusingi teatrisse tusasena, siis lahkusin sealt üliheas meeleolus. Pärast etendust kippus mulle pidevalt muie suule, sest lavastuse finaali oli mõnusalt absurdne. Soovitan korraldada üks suur treffneristide rünnak Väikesele Vanemuisele ja etendus kindlasti ära vaadata. See on väärt näidend, mille sarnast nüpea teatrilaval näha ei saa.

Mari Nurk

Tund ringauditooriumis

Just lõppes üks paljudest õppetundidest, kuid päev pole veel läbi. Vahelduseks igavatele igapäevestele klassiruumidele seab nüüd suur hulk õpilasi oma sammud ringauditooriumi poole. On öeldud, et just seal võib saada tunde tundengiks olemisest, mis kindlasti paljudel sihiks silmade ees.

Mõni aeg kulub endale istekoha otsimiseks. Viis korda vahetatakse oma asukohta, enne kui leitakse see õige. Mõned ei salli tundi selles ruumis, sest sealne akustika paneb kõneleja sõnad kajama ja aru saada on väga raske. Eriti tagapool istujatel. Mõni ootab seda tundi pikisilmi, sest ringauditooriumi ehitus annab tihti üsna head võimalused muust maailmast "välja lülitamiseks".

Juba ongi õpetaja klassis. Alustatakse tunniteemaga. Peaks vist konspekteerima. Kõrvaltvaatajana jääb mulje, et see on kõigil varem õpitud. Kes teab, võib-olla ongi?

Ei kehti reegel, et tagapinkides istuvad kõige halvemad õpilased. Seltskond on nii kirev, et võimatu on vahet teha.

Suvalistes kohtades istuvad väga mitmekesised inimesed. Küllalt populaarne on omavaheline jutlemine. Olgu siis teemaks kas "külaudsed" või parajasti arutluse all olev teema. Tihti kostab lõbusat itsitamist, mis ilmselt tuleb pinginaabri järjekordselt "pirmist" või siis arutlusel tekkinud koomilisest tekstist. Alati tegeldakse mitme asjaga korraga, ainult mõningad kirjutavad usinasti.

Üks õpilane on end mugavasti magam seadnud, viis teist haigutavad laia suuga. Mitte, et tund igav oleks, eile oli lihtsalt raske päev.

Paljudel on pingi all tegevust. Mõni tegeleb järgmiseks tunniks ettevalmistumisega. Teine loeb kohustuslikku kirjandust, mille peale kümne minuti pärast töö tuleb. Kirjavahetus on populaarne, kirjad liiguvad edasi-tagasi, isegi kiiremini kui poiss tagumises reas haigutab. Eriti mõnus pole selliste kirjatuvikeste vahele sattuda!

Kui õpetaja paariks minutiks klassist lahkub ja iseseisva töö annab, jõuab keegi juba mobiiltelefonil numbri valida. Kes

teab - võib-olla soovib ta infoliinilt antiikmütoloogia alast informatsiooni saada.

Muusika kuulamine on päris levinud, kahju et pleieri kaasavõtmine ununeb.

Kui oled vajunud mõttesse ja jälgid teisi nagu läbi une, ärkad tihtipeale mõne eriti agara arutleja kõva hääle peale. Sellised agarad arutlejad võivad lõpmatuseni vaielda ja nagu nimelt ei taha sind kuidagi mõttemaailma lasta.

Kindlasti leidub inimesi, keda huvitaks rohkem kõrvalruumis toimuvad õudustäratavad lahkamistööd. Kõigile on tuttav ka lehk, mida vahel tunda on.

Umbes selline näeb välja tund ringauditooriumis õpilase silme läbi, kahjuks pole teada, mida arvavad sellest õpetajad. Nagu näha annab ringauditoorium võimaluse harida ennast igast küljest. Igati kasulik koht tunni pidamiseks. Ehk oskate teiegi nüüd rohkem näha oma naabri koomilisi tegevusi.

S.S. & K.U.

Lugu sellest, kuidas me spordipäeval käisime

Juhul kui keegi veel mäletab, toimus 3. septembril selline tore üritus nagu spordipäev. Või oli see siis matkapäev...? Üldiselt – üks mõnus päev see oli.

Valida oli kahe marsruudi vahel – kas 30 km jalgrattaga Vooremäele või 9 km jalgsi Vorbusele. Ainus piirang, mis seati, oli jõuda kontrollpunkti kella 10.00 – 11.30 vahel. Igaühel jäi enda otsustada, millise stardiaja ja liikumiskiiruse ta valib.

Kuna meie otsustasime jalgsimarsruudi kasuks, siis alljärgnev on seotud sellega.

Alustasime kell 9 Raekoja platsist, kõrvus stardipauguna kõlavad kella-löögid. Ilm oli justkui loodud matka-

mõnude nautimiseks. Kuna ühel meie matkaseltskonna liikmel oli samal päeval sünnipäev, siis olime vastava meeleolu loomiseks kaasa võtnud õhupalle, lilli ja komme. Inimesed, kes meid sedamoodi linnaserva poole liikumas nägid, võisid tõesti arvata, et treffneristi jaoks on iga päev pidupäev.

Tee linnast välja kulges kaunis sündmustevaeselt. Seevastu maanteele jõudes hakkas silma katkematu inimvool – kes alles läksid, kes juba tulid. Nii minejate kui tulijate meeli tundus köitvat põllule jäetud õlekuhi, kus oli vahva mürada ja vallatleda. Pärast seda lõbusat vahepeatust asuti jälle teele. Kontrollpunktis ootasid

juba õpetajad Toomas Jürgenstein ja Anneli Saarva, kes panid kohusetundlikult kirja kõik kohalejõudnud. Siinkohal ei saa kuidagi märkimata jätta, et ainus klass, mille kõik liikmed kohal käisid, oli 11d. Hurraa!!!

Kuna me olime ettenägelikult endale ka veidi toidupoolist kaasa võtnud, siis asusime tagasiteele värsked kõögivilju nosides. Täis kõhu ja väsinud jalgadega linna tagasi jõudes olime matkaga väga rahul, sest üks ole ju tõsi hüüdlause "Päike, õhk ja vesi – need me sõbrad kolmekesi!"

KarinKiisk & Ele Luiga

Miilangu™ internetiaadress
www.htg.tartu.ee/miilang

